

TORONYIRÁNY

XIII. 31.

2019. augusztus 4.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 18. vasárnap

Augusztus 6. Urunk színeváltozása

Az anyagi javak akkor értékesek igazán, ha emberi célok érdekében valakinek használnak.

Jézus azonban még ezt a mércét is megemeli az evangéliumban. A birtoklás tekintetében azt hirdeti: az anyagi javak csak a teljes emberi élet, az Isten által meghatározott emberi élet egészében elhelyezve lehetnek értékesek. Más szóval: a birtoklás „értelme” az, hogy az ember végső célját segítse, támogassa, előmozdítsa. A földi élet vége, a halál, a hívő ember életében olyan tényező, amelyet sohasem szabad számításán kívül hagyni. Az öncélú birtoklás – talán öntudatlan – tiltakozás akar lenni a halál ellen, néha meg az örök élet pótléka vagy legalábbis „kábitőszere”.

Jézus nem ijesztgetni akar a halállal. Csak azt akarja, hogy életünket minden vonatkozásban, az anyagi javak vonatkozásában is gondoljuk át alaposan. Vizsgáljuk meg az anyagi javakhoz való kapcsolatunkat, ragaszkodásunkat.

A gazdagság veszélye abban áll, hogy azt, amink van, összetévesztjük azzal, ami vagyunk. Azt gondoljuk, hogy több vagyunk, ha többet birtokolunk.

Istenben gazdagodni viszont azt jelenti, hogy személyiségünk lesz több Istennel, a hittel, Isten ajándékaival. A kegyelmi gazdagság nem vesz el a halállal, hanem még inkább növekszik. Tudták ezt jól Assisi Szent Ferenc, Árpádházi Szent Erzsébet és Szent Margit, Kalkuttai Teréz anya és Legér kardinális (a bélpoklosok közt Afrikában), a szeretet misszionáriusai és annyian mások, akik nálunk tökéletesebben megértették az evangéliumot. És ezért nálunk boldogabbak is voltak.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A családokért: Imádkozzunk, hogy a családok imádságuk és szeretetteljes életük révén mindjobban az „igazi emberi növekedés iskoláivá” váljanak.

A szentmise olvasmányai

- 1. Préd 1,2, 2,21-23** Ha az ember azt a célt, melyet Isten állított számára, nem ismeri fel, vagy elutasítja, akkor minden törekvése és cselekvése értelmetlenné és hiábavalóvá válik.
- 2. Kol 3,1-5, 9-11** Ha elfogadjuk Krisztus felkínált ajándékát és részesei akarunk lenni a feltámadásban aratott győzelmének, akkor az ő értékrendjével kell azonosulnunk és aszerint kell élnünk.
- 3. Lk 12,13-21** Jézus példabeszéddel mutat rá annak az életfelfogásnak szálnalmas és szálcutcába vezető voltára, mely egyetlen célja az anyagi javak minden másra tekintet nélkül történő, valójában esztelen és beteges felhalmozása.

Óvás a kapzsiságtól

A perikópa két részre tagolódik. Az első egységben (13-15. v.) Jézus elutasítja azt a kérést, hogy örökösödési kérdésben a döntőbíró szerepét töltsse be. A második részben (16-21. v.) pedig egy példabeszéddel arra mutat rá, hogy az anyagi javak bősége nem biztosítja abszolút módon az életet. A két egységet a 15. vers mondása kapcsolja össze. Egyrészt óv a kapzsiságtól, amely végeredményben a megelőző örökösödési kérdés hátterében is áll. Másrészt rámutat arra, hogy az élet biztosítékát nem szabad az anyagi javakban keresni. Ezt a gondolatot szemlélteti azután az oktan gazdagról szóló példabeszéd. Egyik egységnek sincs szinoptikus párhuzama, tehát Lukács egyéni forrásából (SLk) való.

Az előző beszéddel szemben, amelynek tartalma kizárólag a tanítványokhoz szólt, a mostani jelenetben a sokaság közvetlenebb szerepet kap. Éppen a tömegeből kiált valaki Jézushoz. Már a megszólítás („Mester”) is azt jelzi, hogy Jézust írástudónak tartja. Kérésének tartalma még inkább világossá teszi ezt. Azt kéri ugyanis tőle, hogy örökösödési ügyben legyen döntőbíró. Az ilyen jellegű kérés nem volt szokatlan az akkori Palesztinában. Az írástudók nemcsak teológiai, hanem jogi kérdésekben is szakembereknek számítottak, s ezért az egyszerű emberek hozzájuk fordultak vitás kérdéseikkel. A jelen esetben Jézusnak az őt megszólító személy testvérét örökösödési ügyben kellene figyelmeztetnie. Ebből arra lehet következtetni, hogy az idősebb testvér nem adta meg öccsének a neki járó részt. A MTörv 21,17 szerint az idősebb testvér örökölte az ingóságok 2/3-át, a fiatalabb pedig az 1/3-ot. Jézusnak, mint kompetens döntőbíróknak erre a kötelességére kellene felszólítani a fivért.

Jézus azonban határozottan és egyértelműen elutasítja a kérést. Válasza a Kiv 2,14 tartalmára emlékeztet. Szavaiból világossá válik, hogy a korabeli írástudókkal ellentétben, világi kérdésekben, anyagi és pénzbeli dolgokban nem kíván döntőbíró lenni. Küldetése egészen más jellegű: Isten uralmának hirdetésére irányul.

A kérés elutasítása után Jézus a nagyobb létszámú hallgatósághoz fordul. Először is a kapzsiságtól óvja őket. Az előző párbeszéd összefüggésében úgy tűnik, hogy Jézus az örökséget követelő személy kérésében is a kapzsiság megnyilvánulását látja. Megjegyezzük, hogy a „kapzsiság” (pleonexia) fogalma gyakran szerepel az őskeresztény levelek buzdító részeiben (Róm 1,29; 2Kor 9,5; Ef 4,19; 5,3), sőt egyes esetekben a bálványimádással egyenértékű (1Kor 5,10; Kol 3,5). A mondás második felében problémát jelent a görög szöveg bonyolult megfogalmazása, amelyet nagyon nehéz szó szerint lefordítani. Az alapértelem ennek ellenére világos: az anyagi javak bősége nem biztosítja az életet. A következő példabeszéd alapján elsősorban a földi életre kell itt gondolnunk.

A példabeszéd szereplője egy gazdag földbirtokos, aki igen kedvező aratás előtt áll. Olyan bőséges termésre számíthat, amelyet a már meglevő csűrök nem tudnak befogadni. Ebben a helyzetben olyan megoldást keres, amely által a termést megtarthatja önmagának. Monológba kezd, melynek eredményeképpen megszületik a döntés. Lebontja csüreit, s helyettük nagyobbakat épít, amelyekben el tudja majd helyezni a gabonát és minden más terményt. Úgy gondolja, hogy ezzel minden el is lesz intézve: élete a megtelt új csűrök alapján biztonságban lesz, s gondok nélkül élvezheti azt. Az önmaga számára tett felszólítások – „Pihenj, egyél, igyál és légy vidám!” - realiztikus képekkel mutatják be azt az életformát, amelyet a gazdag ember az anyagi bőség tudatában megvalósítani kíván. Feltűnő, hogy életében sem Istennek, sem az embertársaknak nincs helye. Kizárólag önmagával beszélget, egyedül ő maga akarja biztosítani élete nyugalmát.

A példabeszéd csattanója az, hogy a számításból kirekesztett Isten beleszól a gazdag monológjába, és megghiúsítja terveit. Már a megszólítás („Esztelen”) is mutatja az előzőleg szemléltetett életfelfogás helytelenségét. Egyedül Isten az élet Ura. Oktalan az, aki úgy gondolja, hogy nélküle biztosítani tudja magának a földi életet (vö. Zsolt 14,1). Ugyancsak okatlan az, aki elfeledkezik arról, hogy élete véges. A példabeszédben Isten éppen azt hirdeti meg a gazdag számára, hogy már a most következő éjszakán bekövetkezik az elfelejtett halál. A „számon kéri lelkedet” megfogalmazás körülírás, amely Isten cselekedetét juttatja kifejezésre. Az önmagát biztonságban érző gazdagnak tudnia kell tehát, hogy nemsokára Isten ítélőszéke elé kell állnia. Isten kijelentését retorikusan kérdés követi (20. v.), amely az összegyűjtött vagyon további sorsára irányul. A kérdés nem örökösödési problémát vet fel, hanem a földbirtokos felfogásának az oktalanságát emeli ki még jobban. Az anyagi javak, melyekbe reményét vetette, a halál után semmit sem használnak neki. Hasonló megfogalmazás olvasható az egyik ószövetségi zsoltárban is: „Az ember elenyészik, mint az árnyék. Olyan a vagyona is, amit gyűjtött, mint a fuvalat, s nem tudja, ki öröklí majd” (Zsolt 39,7).

A 21. vers már nem a példabeszéd része, hanem annak rövid, buzdító jellegű értelmezése. A mondás azt a következtetést vonja le az előző történetből, hogy ne önmagunk számára gyűjtsünk kincseket, hanem törekedjünk Isten előtt gazdaggá válni. Azt, hogyan lehet valaki Isten előtt gazdag, csak később, a 33-34. versek tartalmából tudjuk meg: el kell adnia a meglevő vagyonát, és árát alamizsnaként ki kell osztani a szegényeknek. A gondolat igen hangsúlyos a harmadik evangéliumban. Lukács gyakran helyezi előtérbe az anyagi javak helyes használatának a kérdését (vö. 16,9. 13; 18,22; 19,8).

Kocsis Imre

Boldog szülők (33.)

VARÁZSOS NAPOK

Családi ünnepek

Egy édesanya naplójából:

„Minden készen áll. A fa feldíszítve, a karácsonyi jókívánságok az ajtóra függesztve, a gondosan becsomagolt kisebb és nagyobb dobozok a fa alatt.

És a harangok? Miért nem hallom őket? Emlékeztek arra a kisgyerekre, aki abban a réges-régi történetben megszólaltatta a harangokat? A legenda szerint a harangok csak akkor szólalnak meg, ha valaki az oltárra helyez egy szeretetajándékot. Királyok és gazdag emberek jöttek, és tettek az oltárra felbecsülhetetlen értékű ékszereket és más ajándékokat, de az évek csak múltak, és a templom harangjai csak nem akartak megszólalni.

Aztán egy karácsony éjszakán egy szakadt kabátos kisfiú érkezett, odament az oltárhoz, és anélkül, hogy bárki is észrevette volna, levette a kabátját és az oltárra helyezte. Ebben a pillanatban megszólaltak a harangok, és ünnepet hirdettek az egész faluban - egy kisfiú nagylelkű ajándékának köszönhetően. Én mindig hallottam azokat a harangokat.

Hallottam abban az évben, amikor az egyik gyerekemtől egy szakadt papírlapot kaptam ajándékba, amelyre imádságra kulcsolt kezeket rajzolt, és egy megható mondatot írt: »Térj be hozzám, ó isteni Gyermekek.«

Hallottam őket abban az évben, amikor egy pár pamutkesztyűt kaptam, ami körülbelül egy tízéves gyerek kezeire lett volna jó.

Hallottam őket azon a karácsonyon, amikor megbeszélték, hogy kitakarítják a garázst ...”

Nagyon-nagyon fontos karácsonykor „hallani a harangokat”. Azt jelenti, hogy megéljük az ünnep mély értelmét. Az emberek legnagyobb része csak a saját és a mások idegeinek dermesztő visítását hallja és a „szórakozni mindenáron” kimerültségét.

A gyerekek ösztönösen ráéreznek az ünnepek és különösen a karácsony mélyebb jelentésére. Ha jól belegondolunk, igazából ők a családi ünnepek igazi főszereplői.

Nagyon lényeges, hogy a gyerekek ünnepeljenek. Ne egyedül, hanem a szüleikkel, a családjukkal. Olyan igény ez, amely Don Bosco elmélete szerint alapvetően fontos, mégpedig több okból is.

Azok a napok, amelyek felmelegítik a lelket

„Mi ünneplő emberek vagyunk, az öröm emberei vagyunk” mondja egy, a szalézi fiatalok körében elterjedt dal. Tiszteletadás ez Don Bosco nevelésméltetének egyik legfontosabb eleme előtt. Don Bosco pedagógiai értelmet adott az örömmel és a jó hangulatnak: pedagógiája a „derű” pedagógiája, az életöröm és az együttléti örömeinek forrása.

„Ha egy szülő nem derűs -írja Giacomo Dacquino -gyermekei akkor is szorongásosak lesznek, ha mélyen szereti őket. A derű, érzelmek és gondolatok egyenlete; az életbe vetett hit kérdése is, mert akinek hite van, az nem lehet pesszimista.”

Don Bosco mindezt egyszerűen és hatásosan helyezte a gyakorlatba: az ünnepek révén. A régi valdoccói tanítványok nosztalgiával idézték fel az ünnepeket, azokat a családi jellegű eseményeket, amelyekbe Don Bosco örömteli hitével lehelt életet. Így írt Don Bonettinek: „Azt ajánlom neked is, tegyél róla, hogy a diákjaid vidámak legyenek. És hogy Don Bosco-t éljenezzék, adj nekik erre alkalmat egy kis ünnepi ebéddel...”

Don Bosco névnapja, a Szeplőtelen Fogantatás és Szent József ünnepe, Karácsony és Húsvét olyan események voltak, amelyekre készültek, alig várták azokat, és igazi lelkesedéssel élték meg. Mert alapvetően fontos, hogy a gyerekek ünnepeljenek. Legfőképpen a szüleikkel és az egész családjukkal. Olyan igény ez, amely Don Bosco pedagógiája szerint alapvetően fontos mégpedig több okból is.

A gyerekek (és egyébként a felnőttek is) az elvont gondolatok jelentését konkrét képek és gesztusok segítségével tudják megközelíteni, amelyek nélkül az elvonatkoztatások üres tokok maradnának.

Az ünnepek képei és gesztusai olyan üzenetet közvetítenek, ami „felmelegíti” a lelket.

Ezek a napok a mindennapi rutin és az olyan pillanatok kölcsönhatásai, amikor az ember egy kicsit mást csinál, valami kellemes dolgot, együtt másokkal. Megosztott örömet jelentenek, amikor visszazerezzük az „elveszett paradicsom” egy darabját. Kivételes alkalmak ezek, amelyeknek a nagyok is átadják magukat, és más arcukat mutatják. Súlyos megkárosítása a gyerekeknek, ha nem adjuk meg nekik azt a lehetőséget, hogy megüljék az ünnepeiket, és részesüljenek azoknak a szimbolikus jelentéseiből.

Az ünnep erősen lelki tartalmú esemény, varázslatos és értékes, mert a pillanat öröme túl létfontosságú reményt is közvetít a gyerekeknek. Ezeknek az eseményeknek a rendszeres ismétlődése, amelyek tagolják az évet, tehát a gyerekek életét is, szemükben garanciát jelent, hogy jelentőségük nem csökken, és egyben annak a bizonyítása is, hogy milyen jó dolog az, ha az élet boldog pillanatok köré szerveződik.

„Élni” nagyon fárasztó is lehet - az ünnepek a „létezés” örömét fejezik ki.

Az ünnep előtt és után a gyerekek vannak a figyelem középpontjában, végre fontosnak érezhetik magukat, és az ajándékok, amelyeket kapnak, azt jelentik számukra, hogy megérdemlik a szeretetet. Az ünnepek a szív titkos születésnapjai. Ki ne ismerné a gyerekek óriási izgatottságát, amellyel a születés- és névnapokat várják? A gyerekek minden fontosabb ünnepe (születésnap, névnap, karácsony, Húsvét, házassági évforduló) valaminek a születésére, illetve új kezdetére emlékeztet. Ezzel megnyugtatják a gyerekeket: világra jövetelük boldog és nagyon kívánt esemény volt, amit a szülők és az egész világ nagy-nagy örömmel várt. Minél nagyobb ünnepet rendezünk ezeknek az eseményeknek, a gyerekek annál biztosabban fogják érezni, hogy szeretjük őket.

Az ünnep előtt és után a gyerekek vannak a figyelem középpontjában, végre fontosnak érezhetik magukat, és az ajándékok, amelyeket kapnak, azt jelentik számukra, hogy megérdemlik a szeretetet. Az ünnepek a szív titkos születésnapjai. Ki ne ismerné a gyerekek óriási izgatottságát, amellyel a születés- és névnapokat várják? A gyerekek minden fontosabb ünnepe (születésnap, névnap, karácsony, Húsvét, házassági évforduló) valaminek a születésére, illetve új kezdetére emlékeztet. Ezzel megnyugtatják a gyerekeket: világra jövetelük boldog és nagyon kívánt esemény volt, amit a szülők és az egész világ nagy-nagy örömmel várt. Minél nagyobb ünnepet rendezünk ezeknek az eseményeknek, a gyerekek annál biztosabban fogják érezni, hogy szeretjük őket.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Egy út tanulsága

Nem vagyok Hamvas Béla rajongó, de tájak szerelmében élek, és ha Hamvas Az öt génuszát olvasom, időnként megállok. Valami kényszerít: meggyőződés? erős kétely? Van, amikor egyszerre a kettő.

Északi tájon járva, a szlovák és lengyel határ közelében - már Lengyelországban Oravka fatemplomát látogattam meg a közelmúltban. Hamvas Béla erről a tájról is megemlékezik az északi génusz vonzását tárgyalva és megállapítja, hogy az északi régió középponttalan, ami azt jelenti: kulturális provincia.

Oravka a történelemben a Magyar Királyság Árva vármegyéjének északi részén található, Felső-Árvában, és lengyelek lakják. Ez a középponttalanság - a templomot látva kívül-belül ide mintha nem illenék. Hamvas ugyanis még hozzáfűzi: nem fordul semmiféle irányba az északi régió. Lehet, hogy így van, egyes jelenségek (helyekhez kötöttek) igazolhatják, de a szóban lévő település már nyelvi sajátosságában sem különült el a másik országtól: Lengyelország nyelvével. Ugyanis a lakosok szlovák nyelvük itteni jellegzetessége (rokonsága) miatt ragaszkodtak, hogy a lengyelekhez tartozzanak. (Így lőn Trianon után.) Ahol ekkora a tradíció, aligha jöhet számításba provincializmus.

Benn a XVIII. századi templomban éri aztán a jóleső meglepetés a látogatót. Már a főoltár Piétája a két szenttel: Szaniszlóval és Adalberttel úgy kapcsolódik össze, mint a két nemzet hősi múltja. A két vértanú jelképezi a két nemzetet - éppen sorsában, megpróbáltatásaiban. A templomban több mint ötven (ma 49) magyar szent képe látható egy magyar jezsuita, a barokk időkben Hevenesi Gábor Régi magyar szentség könyve nyomán. (Latinul íródott, Sinkó Ferenc fordította magyarra.) 1648-ban a vidék első katolikus plébániáját Oravkában alapították, plébánosa is magyar volt. Barna Gábor, a későbbi plébános a Hevenesi könyv nyomán kezdeményezte a magyar szentek itteni megfestését. 1711-ben fejezték be az eddig ismeretlen festők a munkát. 1715-ben szentelték fel a templomot. S hogy e tájnak volt iránya az emberek gondolkodásában, bizonyítja az is, hogy a protestáns Tököly család, akik csak protestáns templomokat alapítottak, támogatták a katolikus szándékot. Ennek alighanem megvolt a kulturális oka is, a táj emberi igényéből fakadó törekvés, amelynek következménye lett Oravka központi szerepe.

Az utazó megcsodálja a fatemplomot, amely a világörökség része. Tökölyék erre még nem gondolhattak, s arra sem, hogy 1901-ben négy fatornyos harangláb is épül, s hogy 1935-ben a templom tetőszerkezetét mai impozáns formájában átépítik...

A tanulság: a kultúra az első, ami igazán megéri a befektetést, mivel századok szellemi fölemelkedését biztosítja.

Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye plébániáinak lelkipásztori ellátásában augusztus 1-jei hatállyal a következő változások történtek:

Kiss Imre - visszatérve külföldi szolgálatáról – a szarvasi Szent Klára Plébániára kapott plébánosi megbízatást, valamint teológiai tanári kinevezést a Gál Ferenc Főiskolára.

Anayo Esiobu Augustus, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyéből inkardinálódott a Szeged-Csanádi Egyházmegyébe és a békési Szentháromság Plébániára kapott plébánosi megbízatást.

Jakab Zoltán a hunyai Szent László Király Plébániának lett plébániai kormányzója.

Czank Gábor gyomaendrői plébános megbízást kapott a gyomaendrői Jézus Szíve Plébánia és a dévaványai Szent Anna Plébánia oldallagos ellátására is.

Kalman János kevermesi plébános megbízást kapott a dombegyházi Szent István Király Plébánia oldallagos ellátására is.

Nagy Tibor békési plébániai kormányzó családi okok miatt saját kérésére és a két egyházmegye közötti megállapodás értelmében ideiglenesen a Nagyszombati Egyházmegyében végez lelkipásztori szolgálatot.

Pántya Elemér visszatért a Gyulafehérvári Egyházmegye szolgálatába.

Seidl Ambrus szarvasi plébános egészségügyi okokból betegszabadságot kért és kapott.

Bilibok György dévaványai plébániai kormányzó rendelkezési állományba került.

A Belvárosi Plébánia tájékoztatja közösségének tagjait, hogy augusztus hónapban csak délelőttönként lesz irodai ügyfélfogadás. Hétfőtől péntekig 8-12 óra között fogadják bármilyen ügy intézésével kapcsolatban a híveket a plébániai irodán (Dóm tér 15.).

A Gál Ferenc Főiskolára eddig 349 jelentkező nyert felvételt a különböző szakokra, ami 13%-kal több a tavalyinál. A jelenleg folyó, augusztus 7-éig tartó pótfelvételi eljárásban még fogadjunk jelentkezőket a főiskola a szegedi, békéscsabai, szarvasi, és gyulai karaira. A gazdasági, pedagógiai, egészségügyi és szociális költségterítéses képzésekről, valamint az SZTE-vel közös hittanár és közismereti tanár szakpárokról a kari honlapok és a felvi.hu tájékoztatnak.

A mártélyi faluházban (Petőfi u. 1.) augusztus 10-én, szombaton 16 órakor mutatják be Tatárné Kapus Éva hitoktató, tréner, pedagógus Gyermekszív imák és Közösségi lábnyomok című könyvét. A könyvbemutató meghívott vendége Bőjte Csaba ferences szerzetes lesz.

Idén ünnepi felszentelésének 250. évfordulóját a csongrádi Nagyboldogasszony templom. A jubileumra számos eseménnyel készülnek a Tisza-parti város plébániáin. A jubileumhoz kapcsolódva augusztus 11-18. között Nagyboldogasszony napokat szerveznek. Augusztus 11-én, vasárnap 10 órakor a Kossuth téri templomban celebrál ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök, mely keretében megáldja a közelmúltban felújított a főoltárt.

Az egyhetes ünnepség programjai között toronylátogatás, operakonzert, továbbá a Szent Rókus templom búcsúja is szerepel. A jubileumi eseményekre a város plébániái szeretettel hívják és várják a szűkebb és a tágabb közösségek tagjait.

Hittel az egyetemen (HEGY) címmel összegyűjtési gólyatábort szerveznek keresztény egyetemisták augusztus 7-11. között Esztergomban. A táborban eltöltött idő alatt a fiatalok megismerhetik leendő, hasonló értékrendű évfolyamtársaikat, valamint az egyetemeken működő keresztény közösségeket. Az országos tábor programján sportversenyek, borkóstoló és közös zenés-táncos est szerepel. Az esemény kiemelt üzenete: a hitélet természetes és lényeges része az életnek. A jelentkezéseket <http://golyatabor.egylek.com/checkin> oldalon várják a szervezők.

Felvételt hirdet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a 2019/2020-as tanévre. A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő intézménybe azokat a diákokat várják, akik felsőoktatási tanulmányaik magas szintű végzése mellett igénylik a szakkollégium keresztény értékrendjét, vállalják a szakkollégium tanulmányi, kulturális és közösségi programjaiban való részvételt, és a közös diákéletet roma társaikkal. Jelentkezni a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium honlapján (www.szkrsh.hu), az online felület kitöltésével lehet. További tájékoztatás a titkarsag@szkrsh.hu e-mail címen, és a +36-20-450-4533 kérhető. A jelentkezés a férőhelyek betöltéséig folyamatos.

A „Járd végig!” program nyitó továbbképzéseit tartotta Szarvason a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete (SZEGEPI) az Emberi Erőforrás Támogatáskezelővel (EMET) létrehozott konzorciumban. A július 23. és 31. közötti két turnusban 93 magyar pedagógus vett részt a 30 órás akkreditált továbbképzéseken. Az Erdélyből, Partiumból, Kárpátaljáról, Felvidékről és Vajdaságból érkezett óvodapedagógusok, tanítók, általános és középiskolai tanárok, fejlesztő- és gyógypedagógusok részére biztosított programok központi helyszíne Szarvas volt, ami szimbolikusan is a történelmi Magyarország, illetve a Kárpát-medence mértani középpontja, és ahol több évszázados hagyományra tekint vissza a pedagógusképzés. A „Járd végig!” program továbbképzéseinek a Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Kara és a Gál Ferenc Főiskola Szarvasi Gyakorlóintézménye biztosított helyszínt. A július 24-i megnyitón részt vett az EMET részéről Mészáros Karina főigazgató is. Babák Mihály polgármester és Lipcsei Imre dékán köszöntői után előadást tartott Kozma Gábor, a SZEGEPI főigazgatója, a GFF rektora, továbbá Kovács-Pifka Péter, az EMET főigazgató-helyettese és Bíró Gyula, a program szakmai vezetője, a szarvasi Gyakorló igazgatója. A továbbiakban Kárpát-medencei Nyári Pedagógus Akadémiát, valamint Kárpát-medencei Pedagógiai Konferenciát is szervez a SZEGEPI.

Az iskolakezdés minden évben komoly megterhelést jelent a gyermekes családoknak. Ezért a Katolikus Karitásztól idén is elindította segélyakcióját augusztus 1-jén, hogy minél több iskolás gyermeknek tegye könnyebbé a tanévkezdést. Az országos pénzadománygyűjtés célja, hogy mintegy 5000 rászoruló diáknak segítsen az alapvető tanszercsomagok beszerzésében, ezzel támogatva az iskolásokat és a családokat is. A felajánlásokat a 1356-os adományvonalon várják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.